

(Ефесян, 5:14-20)

Отець наш небесний, ми знову зібралися вивчати Твоє святе та вічне Слово. Поблагослови нас в ім'я Сина Твого а нашого Спасителя Ісуса Христа. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати Послання до ефесян святого апостола Павла. Минулого разу ми досліджували 5-й розділ цього Послання, в якому Павло говорить про те, як повинні поводитися віруючі в Христа Ісуса, тому що вони діти світла. "Досліджуйте, що приємне для Господа, - каже Павло в 10-му вірші. - Не беріть участі в неплідних ділах темряви, але краще викривайте їх. Бо навіть соромно говорити про те, що роблять вони таємно. Все, що викривається, стає видимим від світла, бо світло робить все видимим. Тому то і сказано: "Встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і Христос освітить тебе!"

Є люди, які намагаються виправити не спасенну людину, повчаючи її: "Ви не повинні цього робити". Друзе мій, це - не найкращий спосіб розігнати темряву. Ви повинні бути світлом. Ваші проповіді, ваші догани нічого не дадуть. Ви не можете переконати їх в тому, що треба робити, а чого робити не треба. Я постійно отримую листи від слухачів, у яких мене просять прочитати проповідь проти якогось певного гріха. Ні, моя робота полягає в тому, щоб "увімкнути" світло Боже, щоб усі побачили, що Бог називає праведним. Ви не зможете повернути людей до Христа, повчаючи їх, що правильно, а що неправильно. Не варто навіть намагатися переконати не спасенну людину змінити її поведінку; вона НЕ МОЖЕ цього зробити. Вона повинна народитися згори для того, щоб змінитися. Вам не слід грозити пальцем у когось під носом і казати: "Не роби цього. Не будь поганим хлопчиком". Ви повинні бути світлом - світлом, що розсіє темряву.

Я пам'ятаю зустріч з однією жінкою. У неї був владний характер. Якимось чином вона прийшла до мене і сказала, що її чоловік не спасений, і попросила мене згадати про нього в моїй молитві. Я чесно зробив це. Після цього вона підійшла до мене і розповіла, що її чоловік приходить до церкви, але не відгукується на заклик прийняти Христа як свого особистого Спасителя. Тоді вона розповіла: "За сніданком я зі сльозами благаю його прийняти Христа. За обідом я знову говорю з ним і плачу." Я спробував уявити собі, що це означає - кожен день снідати і обідати з жінкою, яка заливається сльозами. Тож я попросив її більше ні разу не говорити з чоловіком про це. Я попросив її готувати чоловікові найсмачніші страви і бути з ним якнайлюб'язнішою. "Але ж, - заперечила вона, - ми повинні свідчити!" Як

бачите, вона насправді не розуміла, що це значить - свідчити. Як би там не було, але вона прийняла мій план. Вона перестала ридати у присутності свого чоловіка і перестала читати йому лекції. Менш як за півроку цей чоловік прийняв Христа. До цього він слухав не того проповідника. Його дружина намагалася повчати його, хоч вона повинна була бути світлом для нього. Пам'ятайте, що темряву не розженеш повчаннями. Темряву розганяє тільки світло. **14-й вірш:**

"Тому то і сказано: "Встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і Христос освітить тебе!"

/Еф.5:14/

Це - повеління, підкоритися якому людина не може. Як може людина воскреснути з мертвих? Як може людина прокинутись від духовної смерті? Тільки Бог може пробудити нас. Я гадаю, тут говориться про віруючих, що впали у "духовну сплячку" і повинні прокинутися від неї. Читаємо вірші **15-17:**

"Тож пильуйте, як вам треба поводитися - не як немудрі, а як мудрі використовуючи час, бо дні лукаві. Тому не будьте нерозумні, але пізнавайте, що є воля Господня".

/Еф.5:15-17/

Це - ще одне повеління стосовно поведінки віруючого. Він повинен жити мудро. Його поведінка повинна впливати з розуміння скороминучості часу і важливості життя для Бога. Головною метою такої людини повинно бути бажання жити для Бога. Вона підкоряється волі Божій, як поїзд, що їде по рейках. Поведінка в цьому світі повинна продемонструвати те, що людина живе для Бога. Друже мій, християнин повинен жити так, щоб усі бачили, що він - дитя Боже без запитань. Всі ми повинні пильнувати за тим, як ми поведимось.

Кожен справжній віруючий повинен мати досвід - я вірю в досвід. Зверніть увагу, який висновок робить апостол Павло з свого досвіду - читаємо **18-й і 19-й вірші:**

"І не впивайтесь вином, яке доводить до розпусти, а краще сповнюйтесь Духом, повчаючи самих себе псалмами, і славословленнями, і піснями духовними, співаючи і прославляючи в серцях ваших Господа".

/Еф.5:18,19/

Це - не просто антиалкогольна пропаганда, хоч пияцтво і було одним з найпоширеніших гріхів античного світу - як і сьогодні, до речі. Можливо, саме цей гріх знищить наш світ. Але це - не лекція проти алкоголізму. Насправді Павло робить тут порівняння. Не впивайтесь вином. Чому? Тому, що воно стимулює тимчасово; воно дає енергію вашій плоті, але потім зраджує і веде до розбещеності й розпутства і, врешті-решт, штовхає вас до повного розпаду, відчаю й білої гарячки. Вам це не потрібно. Це правда, що люди сьогодні відчувають потребу в чомусь. Щоб задовольнити цю потребу, вони

звертаються до алкогольних напоїв. Якщо вони - не діти Божі, у них немає іншого "стимулу", інших ресурсів. Однак, діти Божі повинні сповнюватися Духом Святим. Таким повинен бути досвід віруючого.

Що означає сповнюватися Духом? Давайте скористаємося аналогією, вжитою тут Павлом - з чоловіком, який п'є. Людина, що п'є, відчуває сп'яніння. Вам неважко буде побачити, що ця людина п'яна. На противагу цьому, віруючий сповнюється Духом Святим. Це - божественне оп'яніння, яке вдовольняє наше серце. Це - не надмірний сплеск емоцій; це - енергія, потрібна нам для того, щоб жити і робити щось для Господа. Коли віруючі сповнюються Духом Святим - це означає, що Дух Святий контролює нас.

Поведінка віруючого, все його єство сповнені Духом і тісно пов'язані між собою. Павло каже нам, що віруючий повинен пильнувати за тим, як він поводить себе і "сповнюватися Духом". Це - повеління, дані віруючому. Сповнюючись Духом, віруючий постійно оновлюється, сповнюється силою для дії, адже слово "сповнюватися" вжите у грецькому оригіналі у теперішньому часі. Сповнений Духом віруючий не тільки поводить себе мудро - його християнська вдача виявляється у плодах Духа /згаданих у Гал.5:22,23/.

Віруючий ніколи не отримує повеління хреститися Духом Святим - ми охрещуємося Ним в ту хвилину, коли повіримо у Христа. "Бо всі ми одним Духом охрещені в одно тіло". /1 Кор.12:13/ Чи доклали ми якихось зусиль для цього? Ні, це трапилося через віру в Ісуса Христа. Дух Святий відроджує нас і живе в нас. Дух Святий запечатує нас; Він приєднує нас до тіла віруючих.

Однак для того, щоб служити Христу, віруючий повинен сповнюватися Духом. У день П'ятидесятниці апостоли зібралися разом. Їм треба було йти у світ і свідчити про Христа, і вони сповнилися Духом Святим. Вони мали досвід, який дав їм можливість свідчити у ті дні.

Сповнитися Духом - це, на мою думку, так само просто, як під'їхати до автозаправної станції і сказати: "Наповніть, будь ласка". Кожного ранку я звертаюся до Господа зі словами: "Господи, я хочу сьогодні ходити в Дусі Твоїм. Я не можу це зробити своїми силами. Я потребую Твоєї сили. Я потребую Твоєї допомоги." Ми, віруючі, повинні починати свій день проханням про сповнення Духом Святим. Цього потребують усі віруючі.

Можливо, ви сповнювалися Духом Святим учора чи минулого тижня, але сьогодні ваш запас вичерпався. Я купую бензин у одного мого знайомого власника автозаправної станції. Одного разу він налив мені повний бак бензину, а наступного дня я знову під'їхав до станції і попросив: "Налийте ще!" Він

запитав: "Куди це ви їздили?" Я розповів йому, що їздив дуже далеко. Як бачите, друже, коли ви сповнюєтесь Духом Святим, ви маєте бажання щось зробити для Господа; ви будете ходити в Дусі. Але це ще не означає, що вам вистачить цього і на другий день. Можливо, завтра вам знову треба буде "заправитися". Можливо, ваш "паливний бак" завтра знову спорожніє.

Саме з цієї причини деякі люди можуть так багато зробити для Господа одного дня, а на другий день почувають себе виснаженими. У мене теж іноді буває таке відчуття; я певен, і у вас також. Це означає, що ми повинні ще раз сповнитися Духом Святим. Це дасть нам можливість ходити у Дусі. Можливо, іноді ми будемо спотикатися й падати. Мій маленький внучок вчиться ходити; зараз у нього - великий синець на лобі і ще один - на носі. Але він встає і пробує знову, і одного дня він зможе ходити без ніяких труднощів. Бог хоче, щоб ви і я вчилися ходити у Дусі. Він хоче, щоб ми сповнилися Духом.

Які ознаки того, що людина сповнилася Духом? Такі люди живуть, "повчаючи самих себе псалмами і славословленнями, і піснями духовними, співаючи і прославляючи в серцях Господа". Яке щастя, що тут сказано не тільки "співаючи", а й "повчаючи"! Якби тут було сказано тільки "співаючи", я б залишився безробітним. Я гадаю, слово "псалми" стосується Книги псалмів; очевидно, всі вони були покладені на музику. "Славословлення" складалися людьми для прославлення Бога. "Духовні пісні" були менш формальними, ніж славословлення чи псалми. Можливо, деякі з них були експромтами. Це - вияв сповнення Духом, тому що Дух Святий приносить радість у життя віруючого.

Я б хотів сказати іще кілька слів про порівняння людини, що сп'яніла з людиною, що сповнилася Духом. У готелях і мотелях, в яких я зупинявся під час своїх подорожей, були так звані "щасливі години", чи "години веселого настрою". Десь близько 5 годин у барі збиралися люди, щоб напитися і стати веселим і говірким на годину-дві. Я спостерігав за людьми, що ходять у такі місця. Мушу визнати, що вони виглядали нещасливими, коли йшли туди, але й виходячи звідти, вони виглядали не набагато щасливішими.

Звичайно, віруючим також потрібно підняти настрій, але для цього їм не треба дух, що сидить у плящі - їм треба сповнитися Духом Святим, щоб сяяти радістю Господньою. Апостол Іван казав, що однією з причин, чому він написав свої Послання - "щоб радість ваша була повна". Ця повнота радості приходить через наше спілкування з Отцем та Ісусом Христом. /1 Ів.1:3,4/ Звичайно, ми повинні радіти і

веселитися у церкві - радіти радістю Господньою. Ця радість приходить до нас через сповнення Духом Святим. 20-й вірш:

"Дякуючи завжди за все Богові і Отцеві, в ім'я Господа нашого Ісуса Христа".

/Еф.5:20/

Ще одне свідчення наповненості Духом - почуття подяки. Читаючи Книгу псалмів, ми неодноразово зустрічаємо слова подяки і хвали Богові. На жаль, ці слова можна нечасто почути серед сучасних віруючих. Ми всі повинні казати: "Хвала Господу і дяка Богові за Його невимовний дар". Чи можете ви сказати це від усього серця? Якщо ці слова йдуть не від усього серця, вони нічого не значать. Людина, сповнена Духом, може щиро подякувати Господові за все, що Він нам дає.

Зараз я часто чую про нісенітницю, яку я називаю "любов'ю для всіх". Хтось сказав мені: "Просто кажіть усім: "Я тебе люблю". Друже мій, якщо ви насправді їх не любите, не кажіть цього. Якщо ж любите - покажіть це.

Доктор Говард Келлі був великим хірургом і прекрасним акушером. Його праці з акушерства вважалися класичними протягом багатьох років. Він був також великим християнином, чудовою людиною Божою. Розповідають, що одного дня він був в одному з чудових сільських районів. Йому захотілося пити, і він зайшов до одного будинку, щоб попросити склянку води. Назустріч вийшла маленька дівчинка. Вона сказала, що батьки її поїхали у місто, і в домі не було питної води, але, якщо він бажає, вона принесе йому склянку холодного молока. Він сказав: "Звичайно!" Він присів на ґанку, поки дівчинка принесла йому склянку холодного молока. Як то було смачно! Дівчинка запитала: "Хочете ще?" Він сказав: "Звичайно!" Тож вона принесла йому ще склянку. Він подякував і пішов далі своєю дорогою, думаючи про те, якою милою була ця дитина. Незабаром дівчинка захворіла. Вона відчувала сильний біль у животі, і її відвезли до лікарні. Вгадайте, хто був той лікар, що прийшов і оглянув її? Правильно, доктор Келлі. Він впізнав її. Лікар зробив необхідну операцію і приділив дівчинці особливу увагу. Коли для неї настав час повертатися додому, батьки прийшли забирати її і з тривогою чекали, коли їм дадуть квитанцію про оплату, тому що у них не було грошей заплатити за операцію і утримання в лікарні. Розгорнувши тремтячими руками квитанцію, вони побачили, що під загальною сумою написано: "Сплачено двома склянками молока. Доктор Говард Келлі." Це була любов у дії, плід Духа Святого, тому що доктор Келлі був прекрасним християнином.

Друже мій, вам зовсім не треба бігати вулицями і казати всім, як ви їх любите. Покажіть, що ви їх любите. Сповніться

Духом - щоб ваше життя було повне любові й радості. Це - дуже практично. Це - наше життя.

Чому б вам не поїхати на "автозаправну станцію" і не попросити Бога "заправити" вас? Ваш паливний бак порожній. Ми з вами не маємо нічого гідного в нас самих. Ми повинні піти до Господа і сказати Йому, що ми - порожні і потребуємо сповнення Духом Святим, щоб ми могли жити для Нього. Ми повинні зрозуміти: це неможливо зробити нашими власними силами, але Він може це зробити через нас.

Дозвольте мені повторити, бо це дуже важливо: Господь велить нам сповнитися Духом Святим - це єдине повеління, дане віруючому стосовно Святого Духа. Інші діла Духа Святого творяться в нас, коли ми прийнемо Христа. Кожен віруючий **ВІДНОВЛЮЄТЬСЯ** Духом Святим: "А тим, хто прийняв Його, віруючим в ім'я Його, дав владу бути дітьми Божими". /Ів.1:12/ Дух Святий також **ЖИВЕ** у віруючому: "Ви ж не за плоттю живете, а за духом, якщо Дух Божий живе у вас. Коли ж хто Духа Христового не має, той не Його". /Рим.8:9/ Віруючий також **ЗАПЕЧАТАНИЙ** Духом Святим: "У Ньому і ви, почувши слово істини, благовістя вашого спасіння, та увірувавши в Нього, були запечатані обітованим Святим Духом". /Еф.1:13/ Віруючий також **ОХРЕЩЕНИЙ** Святим Духом: "Бо всі ми одним Духом охрещені в од тіло, юдеї чи геллени, раби чи вільні; і всі напоєні одним Духом". /1 Кор.12:13/ Ці чотири справи Духа Святого робляться в той момент, коли віруючий повірить у Христа. Все це робиться для нас. Єдине, що залишається робити нам - підкоритися Його повелінню **СПОВНИТИСЯ** Духом Святим. /Еф.5:18/

Дорогі друзі, наш час закінчується. Ми продовжимо цю тему в нашій наступній радіопередачі. До нових зустрічей в ефірі. Нехай Господь рясно благословить усіх вас.